RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 210.840 van 31 januari 2011
in de zaak A. 190.804/IX-6160

In zake: Diane HENDRIX
die woonplaats kiest bij
het ACV-Openbare Diensten
gevestigd te Brussel
Helihavenlaan 21

tegen:

de VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR
WATERVOORZIENING (VMW)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc Boes en Wim Mertens
kantoor houdend te Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 december 2008, strekt tot de nietigverklaring van:

- de beslissing van de raad van bestuur van de VMW van 26 september 2008 waarbij voor het jaar 2007 aan Eddy Depaepe, Colette Sadonis, Amedé Verduyn, Carl Ollivier, Marleen Schockaert, Anne Vandenbussche, Anne-Marie Van Den Eede, Joris Van Capellen, Peter Vanderkerckhove, Kris Frooninckx, Peggy Deswarte, Tim Steyaert, Nico Morrhaye, Myriam Morren, Annik Smolderen, Gert Danckaers, Johan Socquet, Bart De Schrijver, Marcel Hoste, Tom Diez een functioneringstoelage wordt toegekend van 1987 euro en aan Steven Mullens een managementstoelage van hetzelfde bedrag;
- "de impliciete beslissing(en) van de raad van bestuur van de VMW van 26 september 2008, en mogelijk ook andere, voor [de verzoekster] thans

onbekende, expliciete of impliciete beslissingen, van onbekende data, om niet te onderzoeken of [de verzoekster] in aanmerking kwam voor het toekennen van een functioneringstoelage voor haar functioneren in het jaar 2007”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marc Boes, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Adjunct-auditeur Joke Goris, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster is statutair personeelslid van de VMW.

3.2. Het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 2000 houdende organisatie van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en de regeling van de rechtspositie van het personeel (hierna: personeelsstatuut) regelt onder meer de functioneringsevaluatie van het personeel, dit is de beoordeling van het functioneren van de functiehouder in zijn actuele functie ten opzichte van vooraf bepaalde verwachtingen (artikelen VIII 8 tot VIII 21). Mits voldaan is aan de voorwaarden die nader in het personeelsstatuut zijn bepaald, kan aan de personeelsleden op basis van deze functioneringsevaluatie een prestatietoelage worden toegekend. Voor de leidend ambtenaar, de adjunct-leidend ambtenaren en de afdelingshoofden met een rang K2 gaat het om een managementstoelage, voor de andere personeelsleden om een functioneringstoelage (artikelen XIII 61 tot XIII 64).

3.3. Op 29 februari 2008 beslist de raad van bestuur van de VMW om voor het jaar 2007 te voorzien in een budgettaire enveloppe van 50.000 euro voor “het belonen van prestaties van medewerkers binnen een projectaanpak”. De raad van bestuur overweegt dat, “gelet op de projectstructuur”, de criteria en de daarop gebaseerde voorstellen tot toekenning van een prestatietoelage in overleg met de projecteigenaar dienen te worden geformuleerd.

3.4. Met een e-mailbericht van 13 maart 2008 worden de evaluatoren namens de directeur-generaal van de VMW erop gewezen dat niet voor alle medewerkers een evaluatie van hun functioneren tijdens het jaar 2007 werd bezorgd aan de personeelsdiensten. De evaluatoren worden verzocht ervoor te zorgen dat uiterlijk eind maart 2008 het evaluatieverslag over het jaar 2007 aan het persoonlijk dossier van elke medewerker is toegevoegd.

3.5. Op 17 en 24 juni 2008 bepaalt de directieraad van de VMW criteria met het oog op de toekenning van prestatietoelagen voor het jaar 2007. Hij overweegt daarbij dat “naar analogie met het honoreren van extra verantwoordelijkheid binnen de projectaanpak, het verantwoord is ook andere situaties in rekening te brengen voor het toekennen van een prestatietoelage”. Blijkens de verslagen van de desbetreffende vergaderingen van de directieraad werden vanwege de verschillende directies twintig voorstellen tot toekenning van een functioneringstoelage ontvangen, alsook één voorstel tot toekenning van een managementstoelage. Deze voorstellen zijn gebaseerd op de “prestaties en functioneringsevaluaties [van de betrokken personeelsleden] voor het evaluatiejaar 2007”. De directieraad stelt vast dat alle in die voorstellen genoemde personeelsleden hun jaardoelstellingen hebben gerealiseerd. Hij adviseert om aan elk van deze personeelsleden een prestatietoelage toe te kennen ten bedrage van 1987 euro.

3.6. Tijdens de vergadering van de raad van bestuur van 4 juli 2008 wordt de behandeling van het agendapunt over de prestatietoelagen uitgesteld, omdat eerst nog een onderhoud wordt gepland met de representatieve vakbonden van het personeel.

Dit onderhoud heeft plaats op 1 september 2008.

3.7. Op 26 september 2008 beslist de raad van bestuur om voor het jaar 2007 aan elk van de door de directieraad voorgestelde personeelsleden een prestatietoelage van 1987 euro toe te kennen.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Deze beslissing maakt eveneens het voorwerp uit van beroepen tot nietigverklaring die door andere personeelsleden van de VMW bij de Raad van State zijn ingesteld (zaken A. 190.794/IX-6156, A. 190.801/IX-6158, A. 190.803/IX-6159, A. 190.805/IX-6161, A. 190.809/IX-6164,

A. 190.810/IX-6165, A. 190.811/IX-6166, A. 190.812/IX-6167, A. 190.885/IX-6179 en A. 191.053/IX-6184). Die beroepen worden evenwel bij arresten nrs. 210.837, 210.838, 210.839, 210.841, 210.842, 210.843, 210.844, 210.845, 210.846 en 210.847 van heden verworpen voor zover ze de voormelde beslissing mede als voorwerp hebben.

3.8. Op het tussenoverlegcomité van 1 oktober 2008 vraagt de afvaardiging van het ACOD uitleg over deze beslissing van de raad van bestuur. De afvaardiging van het ACV - Openbare Diensten maakt bezwaar tegen de vaststelling, met terugwerkende kracht, van de voorwaarden voor de toekenning van de prestatietoelage. De directeur-generaal van de VMW stelt dat de toekenning van de prestatietoelage statutair is geregeld in het personeelsstatuut, dat na onderhandelingen in het bevoegde sectorcomité tot stand is gekomen. Indien er principieel verzet is tegen dit “instrument”, dan moet dit volgens hem aan bod komen in het overleg en de onderhandeling over een wijziging van het personeelsstatuut. Voor de afvaardigingen van het ACOD en het ACV - Openbare Diensten blijkt de toekenning van de prestatietoelage in de gegeven omstandigheden echter onaanvaardbaar.

3.9. De twintig personeelsleden die een functioneringstoelage krijgen toegekend, worden hiervan met een brief van 2 oktober 2008 in kennis gesteld.

3.10. Op 14 oktober 2008 dienen het ACOD en het ACV - Openbare Diensten een stakingsaanzegging in, die onder meer is ingegeven door de prestatietoelagen die op 10 oktober 2008 zouden zijn uitbetaald.

3.11. Op 22 oktober 2008 voeren een zestigtal vakbonds-afgevaardigden actie om hun ongenoegen te uiten, onder meer over “de plotse toekenning van prestatietoelagen aan bepaalde personeelsleden”. Luidens een niet-gedateerde mededeling over deze actie werd onder meer bereikt dat er geen

prestatietoelagen meer zouden worden toegekend zonder formeel en voorafgaand akkoord van de vakbonden.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Ontvankelijkheid ratione personae

Standpunt van de partijen

4. De verzoekster voert in haar verzoekschrift vooreerst aan dat zij een moreel belang heeft bij haar beroep. Zij betoogt zich gekrenkt te voelen in haar beroepstrots, omdat aan haarzelf geen functioneringstoelage werd toegekend, wat zij ervaart als een onrechtvaardige en ernstige miskenning van haar inspanningen en prestaties tijdens het jaar 2007. Zij stelt minstens evenveel en in een aantal gevallen zelfs méér aanspraak te kunnen maken op een functioneringstoelage dan diegenen aan wie wel een dergelijke toelage werd toegekend. Dit klemt volgens haar des te meer omdat haar functioneren niet -of minstens niet op een zorgvuldige wijze- werd onderzocht door de directieraad en de raad van bestuur. Haar functioneren kón zelfs niet op een zorgvuldige wijze worden onderzocht, aangezien zij geen functioneringsevaluatie kreeg voor het jaar 2007.

De verzoekster beroept zich voorts op een financieel belang. Zij argumenteert in dit verband dat de raad van bestuur vooraf een beperkt budget voor het toekennen van functioneringstoelagen in 2008 heeft vastgesteld en dat de functioneringstoelage volgens het personeelsstatuut 7,5 % van het salaris bedraagt, met een minimum van 1987 euro (geïndexeerd). Zij kon derhalve geen functioneringstoelage meer krijgen voor haar functioneren in 2007 en minstens werden haar kansen hierop verminderd, aangezien zij ten aanzien van een beperkt budget in concurrentie stond met de personen aan wie een prestatietoelage werd toegekend. Dit geldt volgens de verzoekster ook wat de enige toegekende managementstoelage betreft, omdat deze toelage op hetzelfde budget werd aangerekend als de functioneringstoelagen. De verzoekster stelt dat deze situatie

vergelijkbaar is met de situatie waarin een beperkt aantal vacatures worden opengesteld en waarbij elke sollicitant een concurrent is ten aanzien van de andere.

5. De verwerende partij daarentegen werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, gesteund op het ontbreken van het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoekster.

Zij laat vooreerst gelden dat de verzoekster geen rechtstreeks belang heeft bij haar beroep. De verzoekster wordt volgens haar niet gegriefd doordat aan sommige van haar collega's een prestatietoelage wordt toegekend, maar enkel doordat aan haarzelf geen dergelijke toelage wordt toegekend. Het werkelijke voorwerp van het beroep is derhalve niet de bestreden beslissing tot toekenning van prestatietoelagen aan bepaalde personeelsleden, maar wel het ontbreken van een dergelijke beslissing ten voordele van de verzoekster. Die beslissing kon echter slechts worden genomen indien aan de verzoekster een planning voor het jaar 2007 was voorgelegd en haar functioneren naderhand was geëvalueerd, wat niet het geval is geweest. De verzoekster had dan ook in 2007 de nodige stappen moeten zetten om alsnog een jaarplanning en een evaluatie te verkrijgen. De vernietiging van de bestreden beslissingen kan daaraan niet meer verhelpen, aangezien het niet mogelijk is om voor de verzoekster retroactief een jaarplanning op te stellen en haar met betrekking tot de realisatie daarvan te evalueren. De beoogde vernietiging kan derhalve niet ertoe leiden dat aan de verzoekster alsnog een prestatietoelage wordt toegekend.

De verwerende partij betwist voorts het morele belang van de verzoekster. Zij stelt dat het eventuele morele belang van de verzoekster moet worden gesitueerd bij het feit dat haar geen jaarplanning voor 2007 werd voorgelegd en dat zij niet werd geëvalueerd, waardoor zij geen kans maakte op een prestatietoelage, maar niet bij de vernietiging van de terechte beslissing tot toekenning van een prestatietoelage aan andere personeelsleden.

Ten slotte voert de verwerende partij aan dat de verzoekster zeker geen belang heeft bij de vernietiging van de beslissing tot toekenning van prestatietoelagen, voor zover deze betrekking heeft op Steven Mullens, die een managementstoelage kreeg toegekend met toepassing van artikel XIII 61 van het personeelsstatuut. Zij betoogt dienaangaande dat de verzoekster niet valt onder de toepassing van het genoemde artikel van het personeelsstatuut, maar wel onder de toepassing van artikel XIII 63 dat de functioneringstoelage regelt.

6. De verzoekster repliceert in haar memorie van wederantwoord dat niet zij, maar de verwerende partij is tekortgeschoten in haar verplichtingen, door geen planning voor 2007 op te stellen en geen evaluatie van haar functioneren te maken. Volgens de verzoekster is het niettemin mogelijk om a posteriori een planning en een evaluatie op te maken en gebeurt dit ook regelmatig in de praktijk ter voorbereiding van bevorderingsprocedures. Juridisch staat er, aldus de verzoekster, niets aan in de weg dat ook zo wordt gehandeld na een vernietigingsarrest. De statutaire bepalingen in verband met het opmaken van een formele planning zijn immers niet met een absolute nietigheid gesanctioneerd en ook de termijnen voor de evaluatie zijn niet op straffe van absolute nietigheid voorgeschreven. Bovendien krijgen de personeelsleden hoe dan ook steeds, impliciet of expliciet, een informele mondelinge en/of schriftelijke planning, zodat na een eventueel vernietigingsarrest wel degelijk nog post factum een planning en een evaluatie voor het jaar 2007 kunnen worden opgemaakt.

De verzoekster betoogt voorts dat zij belang heeft bij de vernietiging van de toekenning van een managementstoelage aan Steven Mullens, omdat de functionerings- en de managementstoelagen worden betaald uit éénzelfde “pot” van 50.000 euro. Bijgevolg staat de verzoekster ten aanzien van die beperkte middelen in concurrentie met Steven Mullens. Indien de directieraad na een eventuele vernietiging zou beslissen om aan Steven Mullens geen managementstoelage meer toe te kennen, dan zou het beschikbare bedrag voor de functioneringstoelagen vergroten en zou de verzoekster zelf een grotere kans

maken om voor de toekenning van een functioneringstoelage in aanmerking te komen.

7. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij nog dat het niet mogelijk zou zijn om na een vernietigingsarrest nog een functioneringsevaluatie op te stellen. Er kunnen immers geen “vooraf bepaalde verwachtingen” meer worden geformuleerd en a fortiori kan het functioneren van de verzoekster niet meer worden beoordeeld in functie van onbestaande verwachtingen.

Beoordeling

8. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Het belang dat aldus van de verzoekster wordt vereist, houdt onder meer in dat deze partij ingevolge de bestreden beslissing een actueel, rechtstreeks, persoonlijk en zeker nadeel moet lijden, waaraan de vernietiging van die beslissing kan verhelpen.

Het vereiste rechtstreekse karakter van het belang betekent dat een direct causaal verband moet bestaan tussen de bestreden beslissing en het nadeel dat de verzoekende partij lijdt.

9. Het valt niet in te zien welk rechtstreeks belang de verzoekster kan laten gelden bij de vernietiging van de beslissing van de raad van bestuur van de VMW van 26 september 2008 waarbij aan elk van de éénentwintig eerder genoemde personeelsleden een prestatietoelage ten bedrage van 1987 euro voor het jaar 2007 wordt toegekend.

De toekenning van een prestatietoelage aan éénentwintig andere personeelsleden heeft immers als zodanig de kansen van de verzoekster om zelf een prestatietoelage voor het jaar 2007 te verkrijgen, niet aangetast.

In dit verband dient te worden gewezen op de volgende bepalingen van de artikelen XIII 61 en XIII 63 van het personeelsstatuut:

> "Art. XIII 61. De leidend ambtenaar, de adjunct-leidend ambtenaren en de afdelingshoofden met een rang K2 kunnen een managementstoelage ontvangen tussen 0 en 20 % van hun salaris als zij de concrete korte-termijndoelstellingen die hun bij het begin van de evaluatieperiode waren opgelegd, hebben bereikt, en als uit hun functioneringsevaluatie blijkt dat zij tijdens de evaluatieperiode beter hebben gepresteerd dan normaliter kon worden verwacht van die functie.
>
> [...]
>
> Art. XIII 63. De personeelsleden die de concrete korte-termijndoelstellingen die hun bij het begin van de evaluatieperiode waren opgelegd, behaald hebben, kunnen een functioneringstoelage krijgen van 7,5 % van hun salaris, met een minimum van 1364 euro à 100 %, wanneer uit hun functioneringsevaluatie blijkt dat ze tijdens de evaluatieperiode beter hebben gepresteerd dan normaal gezien kan worden verwacht van die functie. De personeelsleden die in aanmerking komen voor de managementstoelage, komen niet in aanmerking voor de functioneringstoelage.
>
> […]"

De prestatietoelagen bedoeld in de aangehaalde statutaire bepalingen kunnen niet worden beschouwd als een voordeel dat slechts aan één of aan enkele personeelsleden kan worden toegekend, waarbij de verschillende gegadigden zich als concurrenten tegenover elkaar zouden verhouden. Luidens deze bepalingen kunnen de personeelsleden die de concrete korte-termijndoelstellingen hebben behaald welke hun bij het begin van de evaluatieperiode werden opgelegd, een managementstoelage of -al naargelang het geval- een functioneringstoelage krijgen indien uit hun functioneringsevaluatie blijkt dat zij tijdens de evaluatieperiode beter hebben gepresteerd dan normaal gezien kan worden verwacht van die functie. Alle personeelsleden, dus ook de verzoekster, komen dienvolgens in aanmerking voor een prestatietoelage, mits ze voldoen aan de aldus gestelde voorwaarden.

De beslissing om aan éénentwintig andere personeelsleden een prestatietoelage toe te kennen, schaadt de verzoekster als zodanig derhalve niet in haar belangen en de vernietiging van die beslissing kan haar dan ook geen baat brengen.

De omstandigheid dat in een beperkt budget voor de toekenning van prestatietoelagen werd voorzien, verandert niets daaraan, aangezien uit niets blijkt dat de verwerende partij dat budget niet zou kunnen aanpassen wanneer zou worden vastgesteld dat de verzoekster en desgevallend nog andere personeelsleden in aanmerking zouden komen voor een prestatietoelage. Bovendien verleent de loutere mogelijkheid dat het aantal personeelsleden dat een prestatietoelage krijgt toegekend, de beslissing van het bestuur tot vaststelling van het bedrag van de toelage kan beïnvloeden, aan de gegadigden geen voldoende zeker belang bij de vernietiging van de beslissing waarbij andere personeelsleden met een toelage worden begunstigd.

10. Daarbij komt nog -ten overvloede- dat de verzoekster zelf niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een prestatietoelage.

Om in aanmerking te komen voor een prestatietoelage, moeten de personeelsleden krachtens de artikelen XIII 61 en XIII 63 van het personeelsstatuut de concrete korte-termijndoelstellingen die hun bij het begin van de evaluatieperiode waren opgelegd, hebben behaald en moet uit hun functioneringsevaluatie blijken dat zij tijdens de evaluatieperiode beter hebben gepresteerd dan normaal gezien kan worden verwacht van die functie.

Uit niets blijkt dat bij de aanvang van het jaar 2007 aan de verzoekster concrete korte-termijndoelstellingen werden opgelegd, zodat niet kan worden nagegaan of zij deze doelstellingen heeft behaald, noch heeft een evaluatie plaatsgehad van het functioneren van de verzoekster tijdens het jaar 2007 waaruit besloten zou kunnen worden dat zij beter heeft gepresteerd dan normaal gezien kan worden verwacht van die functie. Een eventueel vernietigingsarrest kan daaraan

niet verhelpen, vermits concrete korte-termijndoelstellingen en verwachtingen voor een reeds verstreken evaluatieperiode niet met terugwerkende kracht kunnen worden opgelegd teneinde alsnog als toetsingscriterium van het functioneren van het personeelslid tijdens die periode te worden aangewend. Een personeelslid aan wie bij de aanvang van de evaluatieperiode geen concrete korte-termijndoelstellingen en verwachtingen werden voorgelegd, heeft zijn functioneren daarop vanzelfsprekend niet kunnen afstemmen, zodat dit functioneren niet regelmatig aan dergelijke doelstellingen en verwachtingen zou kunnen worden getoetst.

De verzoekster kan de afwezigheid van de evaluatie van haar functioneren tijdens het jaar 2007 betreuren, daaromtrent een verwijt maken aan de verwerende partij en desgevallend appeleren aan haar aansprakelijkheid, maar dit neemt niet weg dat de evaluatie thans niet bestaat, na een vernietigingsarrest niet meer regelmatig kan worden tot stand gebracht en dienvolgens niet meer tot grondslag kan dienen van de toekenning van een prestatietoelage aan haar persoon.

De verzoekster voert ten slotte niet aan dat de personeelsleden aan wie wel een prestatietoelage werd toegekend, evenmin voldeden aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een dergelijke toelage.

11. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekster niet over het rechtens vereiste belang bij haar beroep beschikt voor zover het gericht is tegen de toekenning van een prestatietoelage aan de éénentwintig genoemde personeelsleden van de VMW.

De exceptie is gegrond.

B. Ontvankelijkheid ratione materiae

12. Voor zover de verzoekster haar beroep ook richt tegen “de impliciete beslissing(en) van de raad van bestuur van de VMW van 26 september 2008, en mogelijk ook andere, voor [de verzoekster] thans onbekende expliciete of

impliciete beslissingen, van onbekende data, om niet te onderzoeken of [de verzoekster] in aanmerking kwam voor het toekennen van een functioneringstoelage voor haar functioneren in het jaar 2007", moet ambtshalve worden opgeworpen dat uit niets blijkt dat dergelijke beslissingen bestaan.

In de beslissing van de raad van bestuur van 26 september 2008 om aan éénentwintig personeelsleden een prestatietoelage toe te kennen, is geenszins de impliciete weigering vervat om te onderzoeken of de verzoekster in aanmerking komt voor een functioneringstoelage op basis van haar prestaties in 2007. Wél kan in die beslissing de impliciete weigering worden gezien om aan de verzoekster voor het jaar 2007 een prestatietoelage toe te kennen. Daargelaten dat de verzoekster een dergelijke impliciete weigeringsbeslissing niet uitdrukkelijk mede tot voorwerp van haar beroep maakt, moet hoe dan ook worden vastgesteld, zoals hiervóór reeds is gebeurd, dat de verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een prestatietoelage voor het jaar 2007 en na een vernietigingsarrest niet meer regelmatig kan worden bewerkstelligd dat zij wél aan die voorwaarden voldoet, zodat zij alleszins geen belang heeft bij de vernietiging van zulke beslissing. Te dezen kan de verzoekster overigens ook geen moreel belang laten gelden, aangezien uit niets blijkt dat de impliciete beslissing om aan de verzoekster geen prestatietoelage toe te kennen, gebaseerd zou zijn op een ongunstige beoordeling van haar prestaties.

13. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat het voorliggende beroep tegen geen enkel van de bestreden beslissingen ontvankelijk is ingesteld.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Wim Geurts,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Wim Geurts	**André Vandendriessche**